

τῆς ἐσχάτης πείνης του δύως τὸν πνίζῃ.

Ἐνταῦθα περικοῦται καὶ τὸ ἡγέτερον ἔργον, καθότι ὀλοκλήρους σελίδας θὰ ἐπληρωθεῖν ἔαν ἥθελομεν νὰ ἐνκποταιμεύσωμεν ἅπαντα τὰ συγκινητικὰ καθέκαστα, τὰς περιπαθεῖς καὶ κατανυκτικὰς ἐκρράσεις, τὰ ὑγιῆ ἥθικαὶ καὶ φιλοτορικὰ ἀξώματα, δι' ᾧ ποικίλλεται ἡ ὑπὸ τοῦ Κ. Περοπίνου ἐκδοθεῖσα Εἰρῆλος. Τὸν σκοπὸν, δι γραφέμεθα, νομίζομεν διτὶ ἐξεπληρώσαμεν, καθόσον, φυσικῷ τῷ λόγῳ, τὸ ἐπέτρεπον

αἱ ἀσθενεῖς ἡμῶν δυσάρεις εὔτυχεῖς δὲ θέλομεν λογισθῆ ἔαν ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν ἀναγινωσκόντων ἡμᾶς νέων δυνηθῶμεν νὰ ἐνισχύσωμεν τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα, ὥφε δὲ ἐνεργορεῖτο εἰς τῶν ἔξοχωτέρων συμπολιτῶν μας, εἰς τῶν περιφρεντέρων ἀνδρῶν τοῦ αἰῶνός μας. Τὸ νέον τοῦτο τοῦ Φωσκόλου ἐπιστολάριον εἶναι νέκ καὶ τρεψὴ ἀπόδειξις διτὶ ἡ μεγαλοφύτε ωδὲ, ἀποθήλει, ἀλλὰ μάλιστα ἔτι μᾶλλον διεπρέπει καὶ λαμπρύνεται, κλίνοντα τὸ γόνυ ἀπέναντι τῆς ἀρετῆς, καὶ ἀνομολογοῦντα τὴν ταύτης ὑπεροχὴν. Εἰς τὴν μεγαλοφύτεν οἱ ἀνθρώποι ἔνιστε προστέρουσι τὴν δόξαν, ἀλλ᾽ εἰς τὴν ἀρετὴν ὁ Θεὸς προστέρευε πάντοτε τὴν κατοικίαν του!

ΜΕΜΝΩΝ ΜΑΡΤΖΩΚΗΣ.

Σ. Z. A. Λαβόντες ἀφοριμὴν ἐκ τοῦ ἀνάτερω ἄρθρου καὶ πιστοὶ πάντοτε εἰς τὸ ὄντα καὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ ἡμετέρου περιδικοῦ, ἐκρίναμεν εὐλογὸν νὰ κατημήσωμεν τὸ ἀνὰ χεῖρας φιλλάδιον δι' ἀκριδοῦς πίνακος τῶν ἐνταῦθα συγγενῶν τοῦ Φωσκόλου φιλοπονηθέντος ὑπὸ τοῦ ἀξιοτίμου ἡγεμονοῦ Κ. Μεσσάλα.

ΜΑΪΟΣ

Αἱ νεάνιδες ἔκειναι, αἵτινες ἀποδέχονται πολυδάπανα δῶρα παρὰ τῶν ἐραστῶν αὐτῶν, διεκπράττουσι οἰνωπίαν ἐν τῷ ἔρωτι,

Πυσχαλέα.

Ὑπάρχουσί τινες, οἱ ὅποιοι περισταίνουσι καὶ κολληθεύουσι τοὺς κακολόγους, ὡς ἄγριοι τινές λαοὶ ἀποθεοῦσι τοὺς δρεῖς, τοὺς ὅποιους φοροῦνται.

Γιρύραλον.

Οἱ ἀμαθεῖς φκίνονται πάντοτε ὑπερόπται καὶ ἐπηρημένοι, ὡς οἱ τυρλὸι καρκοτοῦσι πάντοτε ὑψηλένην τὴν κεφαλήν.

Λαμηδία.

Ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ἀρετῆς εἰς τὰν κακίαν μεταβαίνουσα ὄμοιάζει πρὸς τὴν σταγόνα ἔκεινην τῆς δρόσου, ητίς ἐπὶ μὲν τοῦ ἀνθούς στίλβει ὡς μαργαρίτης, ἐξ αὐτοῦ δὲ πεσοῦσα, μεταβάλλεται εἰς βρύσιον.

Αείριον.

Ὑπάρχουσιν ἀνθρωποί, οἵτινες ὄπιστι μὴ ἀντιλέγωσι πρὸς τοὺς ἄλλους, ἀντιλέγουσι πάντοτε πρὸς ἔχυτούς.

Λευκάκαρθα.

Οἱ ἀποτυχών ποιητὴς συνήθως μεταμορφοῦται εἰς δέκανον κριτικὸν, ὡς ὁ ἀσθενής καὶ ἀνούσιος οὖνος μεταβάλλεται εἰς ἀξιόλογον βέσος.

Λευκάρθεμον.

Αἱ γυναῖκες εἰσὶν ἴσχυρογνώμονες εἰς τὰς ἀποφάσεις των, διότι ἐρῶνται, οὕτως εἰπεῖν, τῆς θελήσεώς των.

Τριαντάφυλλον.

Ἐάν ὁ Διάδολος—ὅστις ἄλλως τε δὲν ἔχει τὴν ἀνάγκην—ἐπρόκειτο νὰ μετέληπῃ ἐπάγγελμά τι, εἴηται θέσθιος διτὶ θάξινετο τυπογράφος.